

เหล่านั้น ฌานแม้สักอย่างหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงไม่ตรัสว่า มีความบริสุทธิ์แห่ง สติอันอุเบกขาเวทนาให้เกิดแล้ว ฯ

๒. ก็ ธรรมเนียมประเพณีเป็นปกตินี้นั้นแล มี ๒ อย่าง คือ ธรรมเนียม ประเพณีเป็นปกติของพระพุทธเจ้าอย่างหนึ่ง ธรรมเนียมประเพณีเป็นปกติของพระ สาวกอีกอย่างหนึ่ง ฯ ธรรมเนียมประเพณีเป็นปกติของพระพุทธเจ้าเป็นไฉน ฯ อันดับ แรก ธรรมเนียมประเพณีเป็นปกติของพระพุทธเจ้านั้นอย่างหนึ่ง คือ พระพุทธเจ้าทั้งหลาย อันชนเหล่าใดอาราธนา อยู่จำพรรษา ยังไม่บอกลา คือ ยังไม่บอกให้ทราบ ย่อมไม่หลีก จาริกไปสู่ชนบท ฯ ส่วนพระสาวกทั้งหลาย บอกลาหรือไม่บอกลา ก็หลีกไปตามสบาย ฯ ธรรมเนียมประเพณีเป็นปกติของพระพุทธเจ้าแม้ประการอื่นอีก คือ พระพุทธเจ้าทั้งหลาย ทรงอยู่จำพรรษาปวารณาแล้ว ก็ทรงหลีกจาริกไปสู่ชนบททันที เพื่อทรงพระประสงค์ จะสงเคราะห์ประชาชน ฯ และเมื่อจะเสด็จจาริกไปสู่ชนบท ย่อมเสด็จเที่ยวไปใน มณฑลใดมณฑลหนึ่งบรรตามณฑล ๓ ประเภทเหล่านี้ คือ มณฑลขนาดใหญ่ มณฑล ขนาดกลาง มณฑลขนาดเล็กที่สุด ฯ บรรตามณฑล ๓ ประเภทนั้น มณฑลขนาดใหญ่มีพื้นที่ ๔๐๐ โยชน์ ฯ มณฑลขนาดกลางมีพื้นที่ ๖๐๐ โยชน์ ฯ มณฑลขนาดเล็ก ที่สุด มีพื้นที่ ๓๐๐ โยชน์ ฯ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที

เฉลย ประโยค ป.ธ.๘

แปลไทยเป็นมคธ

พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. อุเปกขาสติปาริสุทธินติ อุเปกขาย ชนิตสฺสติปาริสุทธิ ๑ อิมสฺมี หิ ฉาเน
 สุปริสุทธา สติ ยา จ ตสฺสา สติยา ปาริสุทธิ सा उपेकखय कथा न ओण्वेन तस्मा हेतुं
 อุเปกขาสติปาริสุทธิติ วุจฺจติ ๑ วิภังเกปิ วุตฺตํ อयं สติ อิมาย อุเปกขาย วิวฺหา โหติ
 ปริสุทธา ปริโยททาตา เตन วุจฺจติ อุเปกขาสติปาริสุทธิติ ๑ ยาย จ อุเปกขาย เอตฺถ สติยา
 ปาริสุทธิ โหติ सा ओद्धो तत्तम्मच्छन्दताति वेत्तिट्ठपा ๑ न केवलं जेतुं दाय สติเยว
 ปริสุทธา อปิจ โข สทฺเทพิ สมฺปยุตฺตธมฺมา ๑ สติสฺเสเน ปน เทสฺมา วุตฺตา ๑ ตตฺถ กิณฺจาปิ
 อयं อุเปกขา เหฏฺฐาปิ ตีสุ ฉาเนสุ วิชฺชติ ยถา ปน ทิवा สุริยปฺปภาภิกฺวา โสมภาเวน จ
 อุตฺตโม อุปการกตฺเตน वा สภาคาย รตฺติยา อลาภา ทิवा วิชฺฆมานาปิ จนฺทเลขา
 อปฺริสุทธา โหติ อปฺริโยททาตา เอวฺมยมฺปิ ตตฺตम्मच्छन्दตฺตฺอุเปกขาจฺนฺทเลขา วิตฺกกา-
 ทิปฺจจฺนิกธมฺมเตชาภิกฺวา สภาคาย จ อุเปกขาเวทนารตฺติยา อลาภา วิชฺฆมานาปิ
 ปจฺมาทิจฺฉานเกเท อปฺริสุทธา โหติ ๑ ตสฺสา จ อปฺริสุทฺธาย ทิवा อปฺริสุทฺธจฺนฺทเลखा
 ปภา วิย สทฺธาตาปิ สติอาทโย อปฺริสุทฺธาว โหนฺติ ๑ ตสฺมา เตสุ เอกมฺปิ อุเปกขาสติ-
 ปาริสุทธิติ น วุตฺตํ ๑

(ปฐมสมันตปาสาทิกา เรวัญชกัณท์ หน้า ๑๗๒-๑๗๓)

๒. ตํ โข ปเนตํ อาจิณฺณํ ทฺวิธํ โหติ พุทฺธาจิณฺณํ สวากาจิณฺณนฺติ ๑ กตมํ
 พุทฺธาจิณฺณํ ๑ อิทฺนตฺวา เอกํ เยหิ นิมนฺติตา วสฺสํ วสนฺติ น เต อนปฺโลเกตฺวา
 อนาปุจฺจิตฺวา ชนปฺทจาริกํ ปกฺกมฺนฺติ ๑ สวากา ปน อปฺโลเกตฺวา वा อนปฺโลเกตฺวา वा
 ยถาสฺยํ ปกฺกมฺนฺติ ๑ อปฺรมฺปิ พุทฺธาจิณฺณํ วุจฺจวสฺสา ปวเรตฺวา ชนสงฺคหตฺถาย
 ชนปฺทจาริกํ ปกฺกมฺนฺติเยว ๑ ชนปฺทจาริกํ จรฺนตา จ มหามณฺฑลํ มชฺฌิมมณฺฑลํ อนฺติ
 มมณฺฑลนฺติ อิมํสํ ติณฺณํ มณฺฑลนํ อณฺยตฺรสมิ มณฺฑเล จรฺนติ ๑ ตตฺถ มหามณฺฑลํ
 นวโยชนสฺติกํ ๑ มชฺฌิมมณฺฑลํ ฉโยชนสฺติกํ ๑ อนฺติมมณฺฑลํ ติโยชนสฺติกํ ๑

(ปฐมสมันตปาสาทิกา เรวัญชกัณท์ หน้า ๒๒๗)